

Motion till riksdagen

1989/90:N452

av Kent Carlsson och Anneli Hulthén (båda s)

Kärnbränsleframställningens miljöeffekter

Kärnkraftens miljörisker vid reaktordrift och vad gäller det radioaktiva avfallet är väl dokumenterat. Vad som däremot är mindre känt är de miljöeffekter som orsakas av kärnbränsleframställningen.

Kärnbränsleframställningen, från brytning till anrikning, sker utomlands. Den medför stora ingrepp i naturlandskapet eftersom brytningen sker i dagbrott. Det krävs därtill mycket stora mängder malm/skiffer för att kunna anrika tillräcklig mängd uran. Detta medför dels att dagbrotten blir omfattande, dels att vatten/grundvatten tillförs giftigt lakvatten. Vid anrikningen används ofta kol för att producera de stora mängder energi som behövs för anrikningsprocessen. Detta ger upphov till utsläpp av bl.a. koldioxid.

I den svenska energidebatten hävdas ofta att kärnkraften är en "ren" energikälla. Man ser då bara till de direkta miljöeffekter som kärnkraftverken ger upphov till vid normal drift. Debatten har också berört frågan om hur det radioaktiva avfallet skall hanteras och dess risker för miljö och människors säkerhet. Däremot diskuteras sällan de miljökonsekvenser som brytning, anrikning och transporter av uran ger.

Eftersom kärnbränsleframställningen sker utomlands bör Sverige inom ramen för sitt medlemskap i IAGA verka för att en fullgod undersökning görs för att utröna samtliga tänkbara miljöeffekter samt den totala energimängd som krävs för kärnbränsleframställningen och transporterna i samband med framställning och leverans.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om undersökning för att utröna miljöeffekterna av kärnbränsleframställning.

Stockholm den 25 januari 1990

Kent Carlsson (s)

Anneli Hulthén (s)